

Kjøbenhavn og Købstæderne. Da der allerede nu eksisterer Bestyrelser, dels for de selvejende Kirker, dels i det hele taget for Kirker i Kjøbenhavn og i Købstæderne, og da de Beføjelser, som disse Bestyrelser i Øjeblikket have, skulle overgaa til Menighedsraadene, vil det være rettest at lade disse optage Bestyrelserne i sig som Bestanddele. — Ændringsforslag Nr. 5 har til Hensigt at fordre et noget kortere Ophold i Kommunen som Betingelse for Valgret. — Ærede Medlemmer ville have bemærket, at der ved Ændringsforslaget under Nr. 6 er sket en Forandring i de Kvalifikationer, man skal være i Besiddelse af for overhovedet at kunne deltage i Valget. Det har været vanskeligt at finde en passende Værdighedsbetingelse, men man har dog ikke ment at kunne fordre mindre end det, der fordres for at opnaa Alderdomsunderstøttelse, og man har derfor benyttet den Formulering, som er brugt i den sidste Alderdomsforsørgelseslov. — I Henhold til, hvad jeg før bemærkede, har der i Udvalget hersket Enighed om, at Valget af Medlemmer til Menighedsraadene bør gælde for 6 Aar, i hvilken Anledning Ændringsforslag Nr. 7 er stillet. — Ændringsforslag Nr. 8 er en Følge af Lovens midlertidige Karakter. — Ændringsforslag Nr. 9 aabner Mulighed for, at Valgbestyrelsen kan antage lønnet Medhjælp, thi det er aabenbart, at den i de store Sogne, f. Eks. her i Kjøbenhavn, ikke selv kan præstere alt det Arbejde, der fordres. Det vil være ganske nødvendigt at skaffe dem Medhjælp. — Under Nr. 10 er der stillet Forslag om at forandre forskellige Tidsangivelser, det er sket for at muliggøre, at Valget kan finde Sted saa tidligt, at det kirkelige Udvalg allerede til næste Foraar kan begynde sin Virksomhed. — Ændringsforslaget under Nr. 11 gaar ud paa en Ændring i den Erklæring, der skal afgives af enhver, som ønsker sig optagen paa Valglisten; det foreslaas, at han skal erklære ikke blot, at han er døbt med den kristelige Daab og Medlem af Folkekirken, men tillige, at han agter at bevare sin Ret og sin Pligt som saadan. Han skal altsaa ikke alene give en historisk Beretning om, at han er bleven optaget som Medlem af denne Folkekirke, han skal ogsaa erklære, at han vedblivende vil være det, og at han anerkender baade den Ret og den Pligt, han har som saadan. — Under Nr. 13 foreslaas det, at det sidste Punktum i andet Stykke af § 6 udgaar, hvad der hænger sammen med Ændringsforslaget under Nr. 16, som giver en anden

Regel om, hvorledes Beretningen om Valget skal indsendes til Biskoppen. — Ændringsforslagene under Nr. 17 og 18 gaa ud paa at fremskynde det Tidspunkt, da Menighedsraadene kunne træde ud i Livet. — Under Nr. 19 foreslaas der indført en ny Paragraf, der indeholder Bestemmelser om, hvorledes de nødvendige Midler til at afholde de med Menighedsraadene forbundne Udgifter skulle tilvejebringes; det skal ske ved Ligning paa de „til Folkekirken hørende offerpligtige Beboere efter Reglerne for Ligningen af den personlige Kommuneskat“. — Ved Ændringsforslaget under Nr. 21 forandres det højtidelige Løfte, som skal afgives af dem, der blive valgte til Medlemmer af Menighedsraadene. Dette Løfte foreslaas nu formuleret derhen, at de vedkommende „ville udføre det dem betroede Hverv i Troskab mod vor evangelisk-lutherske Folkekirke og i Overensstemmelse med dens Forskrifter“, hvad der svarer til det, som fra alle Landemodernes Side har været krævet. — Ændringsforslagene under Nr. 22 og Nr. 23 ere nærmest af redaktionel Natur. — Ændringsforslaget under Nr. 24 indeholder et nødvendigt Tillæg til Loven; det staa fast, at det er Menighedsraadene, der skulle vælge Valgmænd til det kirkelige Udvalg. — Ændringsforslagene under Nr. 25 og 26 ere nærmest redaktionelle. — Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 34 skal jeg bemærke, at da Begreberne „kristelig“ og „human“ ikke netop falde sammen, har man ment at burde rette Udtrykket „kristelige humane Formaal“ til: „Formaal, som en kristen Menighed“ osv. — Det, som fra Udvalgets Side er Grundbetingelsen for at kunne gaa med til at etablere Menighedsraad, er jo, at de kun faa midlertidig Gyldighed, og dette er opnaaet ved Ændringsforslaget under Nr. 40, som siger: „Denne Lovs Gyldighed vedvarer, indtil en Lov om Folkekirken Forfatning er udkommen, dog ikke ud over den 1. Januar 1910“. Man maa jo nære det Haab, at de Valg, som finde Sted i Overensstemmelse med dette Lovforslag, hvis det da bliver til Lov, vil føre til en Overvejelse og en endelig Ordning af Kirkens Forfatning, og i saa Fald vil jo Lovens Gyldighed bortfalde allerede derved, at der vedtages en ny Lov om samme Emne. Skulde vi imidlertid ikke være saa lykkelige at faa en Kirkeforfatning gennemført, saa er der jo sat en Grænse for Varigheden af Menighedsraadene. Man kunde nu mene, at det vilde have været tilstrækkeligt at give Menighedsraadene